

وَإِمَّا تَرَوْهُ كَفًا مِّنَ الشَّيْطَانِ فَعَنَّاكَ فاستعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
و اگر سوسه‌ای از شیطان به تو رسد
به خدا پناه ببر، که او شنونده و دانا است

■

■

■

■

سَنَتِ خُدا از مِین گیر کردن مردم نیست

حجت الاسلام والمسلمین قرائتی در تفسیر آیات ۶۶ و ۶۷ سوره «یس» که به اعتقاد بیشتر مفسران در توصیف عذاب های دنیوی کافران است و آن را نوعی تهدید در از دست دادن قوّه بینایی و یافتن راه خانه و کسب و کار دانسته اند، با این مضمون که «و اگر بخواهیم فروغ دیدگانشان را محو می کنیم، پس آن گاه که در راه سبقت می گیرند، چگونه خواهند دید؟ و اگر بخواهیم آنان را در جای خود مسخ می کنیم (و به مجسمه هایی بی روح مبدّل می سازیم) به گونه‌ای که نه بتوانند به راه خود ادامه دهند و نه بر گردند.» تکتانی را مطرح کرده اند که می خوانید:

۱- فکر نکنید آن چه داریم باید داشته باشید یا جاودانه خواهید داشت، از قهر و غضب الهی و تغییر نعمت‌ها غافل نباشید.
۲-علاج واقعه را قبل از وقوع باید کرد. قبل از نزول عذاب باید از لجاجت دست برداشت.
۳-هر مکانی می‌تواند ظرف قهر خدا باشد.
۴-قهر خدا که آمد احدی توان تحمل ندارد.
۵- سَنَتِ خداوند، آزاد گذاشتن انسان‌هاست تا از راه دیدن و شنیدن حقایق ایمان بیاورند، نه آن‌که از طریق قهر و اجبار و فشار ایمان آورند. (حرف «لو» نشانه آن است که سَنَتِ خداوند، مسخ و زمین گیر کردن مردم نیست.)

تفسیر نور

■

■

■

■

■

■

تلاش بیهوده

مردی شروع به کندن یک چاه کرد. پس از حفر ۱۰ متر، هنوز به آب نرسیده بود. از رسیدن به آب ناامید شد و حفر چاه در جای دیگری را آغاز کرد. این بار پس از ۱۵ متر حفاری، هنوز اثری از آب دیده نمی‌شد. باز ناامید شد و مکان دیگری را برگزید و چاهی عمیق‌تر از دفعات قبل حفر کرد اما این بار هم به آب نرسید. خسته و ناامید پس از حفر در مجموع حدود ۵۰ متر چاه، از کندن چاه برای همیشه منصرف شد.

مدتی بعد، مرد دیگری سراغ چاه اولی رفت که مرد قبلی کنده بود و به کندن چاه او ادامه داد. در عمق ۵۰ متری به آب رسید!

سایت یکی‌بود

■

■

■

■

❖ با حبیب خالی فقط می توان هواخوری کرد!

❖ اشک شوق شیرین است!

❖ گاهی بخار دریا، ابر بی بخار می شود.

❖ نمک حوادث «شورش» در آمد.

❖ یکی از مشکلات درشت، ریزگرد است!

■

■

■

■

■

■

حسرت

گلی که نبویدم

نوابی که نشنیدم...

باغی که ندیدم

سببی که نچیدم

نازی که نکشیدم

نیازی که ندیدم

و اینست آن‌چه در کوله بار عمرم

به دوش می کشم، خسته و پر حسرت

⬇

گاردین- جزیره قلب، استرالیا

دنیایه روایت تصویر

■

■

■

■

راز شکار هدف های بزرگ به روش علی‌علیپوری

علی علیپور را می شناسید؟ در فهرست ۱۰۰ مهاجم برتر فوتبال دنیا قرار گرفته است. همان علی علیپوری که به خاطر ظاهرش مورد تمسخر قرار می گرفت. وقتی موقعیت خراب می کرد حتی حمایت هواداران خودی را هم نداشت. اما چه طور به این جا رسید؟ راست اش خیلی از ما اهل رقابت و چالش نیستیم. یعنی بیشترمان، یک کار معمولی اما بی دردسر را ترجیح می دهیم به یک کار پرچالش که در آن، باید مبتنی بر مزیت هایی نسبی مثل خلاقیت، صبر یا تلاش بر زمان و رقبا و بدیاری ها پیروز شویم. دوست داریم معمولی باشیم اما اذیت نشویم، با نادیده گرفتن هدف های بزرگ اما منطقی و در دسترس، توانایی های مان را هم محدود نگه می داریم تا مبادا به خاطر یک هدف خوب استرس به ما وارد شود. اهل خطر نیستیم و بیشترین عیب کارمان این است که صبر نداریم. دوست داریم سریع به نتیجه برسیم. اما هدف های بزرگ راحت و در زمان کوتاه در دسترس ما قرار نمی گیرند.

علی علیپور به عنوان بازیکن ذخیره به پرسپولیس آمد، هر چه قدر هم خوب بود همیشه به چشم یک ذخیره به او نگاه می کردند. اوایل فصل اخیر که طارمی ماندگار شد و منشا هم به پرسپولیس آمد، خیلی ها گفتند علیپور از تیم می رود یا به نیمکت ذخیره ها پیچ و مهره می شود. به خصوص این که گزینه هایی مثل امیری و نعمتی هم بودند که قابلیت بازی در پست مهاجم را داشتند اما علیپور نترسید، حوصله به خرج داد و به خودش اطمینان داشت. امسال پنج هفته طول کشید تا علیپور یک گل بزند. فرصت اصلی با محروم شدن طارمی برایش فراهم شد. حالا او هم در بازی های آسیایی گلزنی کرده، هم بالاخره کی روش را برای دعوت به تیم ملی متقاعد کرده، هم در فهرست ۱۰۰ مهاجم برتر دنیاست و هم شانس اول و بلامنازع آقای گل شدن در لیگ برتر. این بود روش علی علیپوری در شکار اهداف بزرگ.

سید مصطفی صابری

■

■

دور دنیا

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■

■